

ชื่อเรื่อง	การประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2
ผู้ศึกษาค้นคว้า	พระนิคม สายสะอาด
ที่ปรึกษา	ดร.อนุชา กอนพ่วง
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2552
คำสำคัญ	การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ปีการศึกษา 2552 ใน 4 ด้าน คือ ด้านปฏิบัติการ ด้านความรู้ ด้านพฤติกรรม และด้านผลลัพธ์ โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบเคิร์กแพทริค (Krikpatrick)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย พระวิทยากร จำนวน 5 รูป ครูพี่เลี้ยง จำนวน 22 คน นักเรียน จำนวน 92 คน และผู้ปกครองของนักเรียน จำนวน 92 คน รวม 211รูป/คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยใช้ประเด็นประเมินโครงการ ด้านปฏิบัติการของผู้เข้าฝึกอบรม ได้แก่ หลักสูตรและเนื้อหาการฝึกอบรม สถานที่อบรม พระวิทยากร ระยะเวลาในการฝึกอบรม กิจกรรมการฝึกอบรม ด้านความรู้ของผู้เข้าฝึกอบรม ได้แก่ ความรู้ในด้านคุณธรรม หลักไตรสิกขา หลัก 9 คำสอนของพ่อ ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยยาเสพติด ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรม ความรู้ความเข้าใจในการแสดงออกและปฏิบัติตนต่อครู พระภิกษุ เพื่อน และสังคม ด้านพฤติกรรมของผู้เข้าอบรม ได้แก่ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านพฤติกรรมการเรียน ด้านพฤติกรรมในโรงเรียน ด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นต่อองค์กรที่ได้รับจากการฝึกอบรม ได้แก่ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการประเมินพบว่า

ผลการประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 โดยพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านผ่านเกณฑ์การประเมิน โดยด้านปฏิริยาของผู้เข้าฝึกอบรม ได้แก่ หลักสูตรและเนื้อหาการฝึกอบรม สถานที่อบรม พระวิทยากร ระยะเวลาในการฝึกอบรม กิจกรรมการฝึกอบรม ภาพรวมในด้านปฏิริยาอยู่ในระดับมาก ด้านความรู้ของผู้เข้าฝึกอบรม ได้แก่ ความรู้ในด้านคุณธรรม หลักไตรสิกขา หลัก 9 คำสอนของพ่อ ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยยาเสพติด ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรม ความรู้ความเข้าใจในการแสดงออกและปฏิบัติตนต่อครู พระภิกษุ เพื่อน และสังคม ก่อนและหลังการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนจะมีความรู้ความเข้าใจหลังเข้ารับการอบรมสูงกว่าก่อนเข้ารับการอบรม ด้านพฤติกรรมของผู้เข้าอบรม ได้แก่ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านพฤติกรรมการเรียน ด้านพฤติกรรมในโรงเรียน หลังจากอบรมมีพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมีพฤติกรรมอยู่ในระดับมากทุกข้อย่อย และด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นต่อองค์กรที่ได้รับจากการฝึกอบรม ได้แก่ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากทุกรายข้อหลังการเข้ารับการอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05